

Tre nye smukke Viser.

En ny Sømands-Sang.

Hør du glade Sømand!
Naar du lemnar dit Land
Dg skal fara rundt Jorden paa det vilde Ocean,
D vær glad og fornøid!
Dg jeg synger med Føid;
Thi mit Haab staar til Herren og til Himmels Høid.

Dg naar Ankeret hives op,
Seila strækkes op i Top,
Dg en Mand gaar til Nors mens de andre klarer op,
Da med Hattene i Haand
Staar vi klare alle Mand
Dg et ømt Farvel vi sende til vort kjære Fosterland.

Nu er alting godt og klart
Skibet begynder at gjøre Fart
Vore Fliskar staar paa Stranden ser det langsomt ile bort.
Dg en brændende Taar'
Fra deres Die staar,
Nu de mister sin Ven, som de aldrig atter faar.

V box 26:763

Det sufer og det blæser i hver eneste Klub,
Dagen lider mod Slut, Natten ser farlig ud
Maanen redan er gaaet ned
Stjernen synes ikke mer
Svære Byger og Skyer udaf Havfladen ser.

Storm og brusende Hav
Skibet lider deraf
Dg stolte Matroser staar ved Bredden af sin Grav,
Men de trostes derved, at de lider ingen Nød
Skjønt de fleste kunde gjøre, at de laa i Graven ned.

Naar man engang rækker Haand
I et fremmede Land
Staar der tusindtal Fliffar med vid og aaben Favn
Vær Velkommen i Land
Du min glade Sømand!
Vær velkommen, vær velkommen du og hvila i min Favn.

Men den Tiden blir ei lang
Thi saa skal han reise hjem
Imod Norden vi styre med den deiligste Fart,
Dg en brusende Vind skal os strax føre hjem
Til Forældre og Sødsfende og en øm og trogen Ven.

Dg naar han da kommer hjem
Træffer der sin kjære Ven
Som i Livet og i Døden var han tro og hengiven,
Vær velkommen i Land, du og hvila i min Favn
Fra din Reise rundt Jorden paa det vilde Ocean.

Drengen som du gav mig

med det sorte krøllede Haar.

Bise om den forladte Pige, som Kjæresten reiste fra og lod hende
sidde med en koplhaaret Dreng, samt hvorledes han tilsidst svarede
hende paa hendes Brev.

Brev til den gamle Kjæreste.

Mel. Dg Hingen som du gav mig.

:: Dg Drengen, som du gav mig,
Med det sorte krøllede Haar, ::
Han er nu voren bleven,
Tusserøllia, røllia, bleven,
Dg som en Yndling staar.
:: Naa naa naa naa naa naa drudelialei,
Han som en Yndling staar. ::

:: Ja Drengen som du gav mig,
Dg løb derpaa din Bei, ::
Han spørger om sin Fader,
Tusserøllia, røllia, Fader,
Han spørger efter dig.

:: Det er nu vel paatide
At du kan gifte dig, ::
Thi Drengen han vil vide,
Tusserøllia, røllia, vide,
Hvem der forførte mig.

:: Jeg er en fattig Pige,
Men trofast i mit Sind, ::
Dg aldrig skal du sige,
Tusserøllia, røllia, sige,
At Falskhed kom derind.

:: Fra Reisen er du kommen,
Men du kom ei til mig, ::
Jeg hørte det med Taarer,
Tusserøllia, røllia, Taarer,
Du gif en anden Bei.

:: Jeg huskede den Morgen,
Da du Farvel mig hød, ::
Jeg ensom sad med Sorgen,
Tusserøllia, røllia, Sorgen,
Dg Drengen paa mit Skjød.

:: I fjorteu lange Vintre,
Du skrev mig ei et Ord, ::
Min Ven, kan du erindre,
Tusserøllia, røllia, erindre,
Den Ed, som du mig svor.

:: Ja Drengen, som du gav mig,
Med det sorte krøllede Haar, ::
Han ligner dig saa nøie,
Tusserøllia, røllia, nøie,
Net som du gaar og staar.

:: Han blive skal din Glæde,
I fald du kommer her, ::
Saa vil ei mer jeg græde,
Tusserøllia, røllia, græde,
Thi du er min saa kjær.

:: Men kommer du nu ikke
Herhen til os og bor, ::

Da skal jeg Drengen skikke,
Tusserøllia, røllia, skikke
Til dig, naar han bli'r stor.

:: Da skal han til dig sige,
Naar først han træffer dig, ::
Bil du min Moder svige
Tusserøllia, røllia, svige,
Da agter jeg dig ei.

:: Da skal jeg ensom bære,
Min Kummer i mit Bryst, ::
Dg da Farvel min Kjære,
Tusserøllia, røllia, Kjære,
Forbi er da min Lyft.

Svar fra Kjæresten.

:: Min Pige, ja jeg havner
Fajsten hos min Ven, ::
Min Søn jeg glad omfavner,
Tusserøllia, røllia, favner,
Dg reiser ei igjen.

[Redke, Adolph]

Sangfuglen.

Du lille Fugel som jeg har kjendt saa kort
Skal jeg dig fange før jeg drager bort,
Indtil mit Hjem du kjærlig med mig drager
Dg Fryder mig med dine Toner fagre.

Jeg fulgte dig ved Bjergets høje Flugt,
Blandt Englekorene du sang saa smukt
Jeg hørte ene dig blandt hele Brimlen
Da syntes jeg vi næmede os Himlen.

Var Sindet Stundom tungt og Barmen trang,
Da letted du det med din muntre Sang
Jeg sad saa taus mens skjönt du slog din Trille,
Det var for mig en evig Glædes Kilde.

Bil denne Kilde risle i mit Hjem
Bil Livets Blomst med Fylde spire frem,
Ja vil ei Fugle sødt min Sang formilde,
Da visner den, da standser Livets Kilde.

Pris 10 Dre.

Tilkjøbs hos G. B. Strøm.

[Kra] u.d.